

Sensiz Yalnızım Nene

— zaza mahsun · 31 Ekim 2021

SENSİZ YALNIZIM NENE

Dağlar gibi yalnızım
Çöller gibi sevgine susuzum
Yollar gibi yorgunum
Sensiz kış mevsimi
Yaz mevsimi gibiyim

Bazen yoksulluk ateşinde yanarım
Bazende sevgisizlikten üşürüm
Beni böyle çaresiz kalmış görsen ağlarsın canım nenem
Senden başka kimim kimsem yok
Sensiz yalnızım nene

Neyleyim sensizliğini
Uzun bir ayrılık yollarındayım
Rüzgarlar eser üşürüm
Anlatamadım acılarımı
Nene sen benim cennetimsin

Ay doğar mı bilmem ama
Yalnızlık karanlıkları çöktü
Senin sevgiden başka sevgi tanımam
Güneş miyim,yağmur muyum
Rüzgar mıyım bulut muyum
Fırtanamıyım kendi kendimi çözemedim
Meçhul bir çıkmazlardayım
Sanki deniz dalgalarında boğulmaktan kurtulmak için
Çırpıtıyorum acılar denizinde

Sensiz yağın yağmurdur
Yokluğun esen rüzgardır
Hasretliğin güneş gibi yakar
Sensizliğin yalnızlık çöllerinde şevkatine muhtaçım nene
Sensiz yalnızım nene

Bir damla sevgi suyuna muhtaçım
Beni acılar ölümleriyle evlendirdiler
Sanki hiç dertlerim acılarım yokmuş gibi
Birde Küçücük bebeğimi yetim bıraktılar
Oğlumun yetimliğın acısını bana çektiler
Ne yapayım nerelere gideyim

Her bir dört yanım acılarla dolu
Ölüm icabı yaşıyorum
Ölüm icabı yaşam savaşı veriyorum
Sensiz acılar mahkumuyum nene
Dansöz hırsızları başıma bela ettiler
Hayat yuvamı yıktılar talan ettiler
Sensiz yalnızım nene

ŞAİRİ, YAZARI: HANIM REMZİYE ZAZA MAHSUN TUĞRUL

23.10.2021